

**Svar (29/3 96)**

**Miljø- og energiministeren** (Svend Auken): Dambrug, som idømmes bøder for overtrædelser af deres lovlige foderforbrug, har ikke overholdt de miljøkrav, som stilles i dambrugsbekendtgørelsen.

Den miljømæssige regulering omfatter ud over krav til indretning typisk krav til udledningerne, foderforbrug og kvaliteten i recipienten. Alle disse krav skal være opfyldt, for at dambrug drives lovligt.

Det fremgår af amternes indberetning til Miljøstyrelsen, at omkring 14 pct. af dambrugene i 1994 overskred deres fodertildeling med 20 pct. eller mere. Der var endvidere en forureningspåvirkning ved 38 pct. af alle dambrug; ved 10 pct. af dambrugene var denne påvirkning endog stærk.

Miljøstyrelsen anslår, at der verserer omkring 100 straffesager om dambrug, og Dansk Dambrugerforening er i pressen citeret for, at der er indgivet 200 politianmeldelser mod dambrug.

Jeg synes, at det er helt urimeligt, at der godt 6 år efter dambrugsbekendtgørelsens ikrafttræden fortsat er så store overskridelser, at det er nødvendigt for amterne at anmelde dambrugere til politiet.

**Spm. nr. S 1709**

Til miljø- og energiministeren (15/3 96) af:

**Kristian Thulesen Dahl** (DF):

»Vil ministeren oplyse, om en kapitel 5-godkendelse til et dambrug ikke skal gives individuelt, herunder tage hensyn til det pågældende dambrugs rensegrader og vandløbets bæreevne og hermed tillige tage hensyn til recipientkvalitetsplanen for samme og ikke, som det sker i Nordjyllands Amt, et mere eller mindre tilfældigt historisk grundlag, som en såkaldt F1-godkendelse er?«

**Begrundelse**

En foderudmelding i henhold til dambrugsbekendtgørelsen reguleret efter F1 (historisk foderforbrug) i stedet for F2 (foderforbrug i henhold til vandløbets bæreevne) giver forskellige resultater ved en kapitel 5-godkendelse.

Dette indebærer, at et dambrug, som efter F2 vil kunne opnå eksempelvis et foderforbrug på 100 ton, men i stedet godkendes efter F1 med eksempelvis et resultat på 30 ton lovligt foderforbrug, kun udnytter 30 pct. af det, som miljømæssigt er forsvarligt.

Spørgeren er bekendt med, at sagsbehandlingen vedrørende kapitel 5-godkendelser tager udgangspunkt i det, man kalder dambrugsbekendtgørelsens niveau, det vil sige, at såfremt dambruget allerede er stærkt begrænset, vil begrænsningerne blive ført med til en eventuel kapitel 5-godkendelse.

Dette betyder, at en dambruger kan opleve, at to stort set identiske dambrug ved samme vandløb vil blive behandlet fuldstændig forskelligt. Det ene kan have et tilladt foderforbrug på 30 ton efter F1, mens det andet kan have et tilladt foderforbrug på 100 ton efter F2.

Spørgeren finder, at behandlingen af kapitel 5-godkendelser bør tage udgangspunkt i vandløbets bæreevne og hermed recipientkvalitetsplanen for samme og ikke et mere eller mindre tilfældigt historisk grundlag.

**Svar (29/3 96)**

**Miljø- og energiministeren** (Svend Auken): Det er rigtigt, at godkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 er individuelle godkendelser, og sådan er det også med miljøgodkendelser af dambrug.

Amterne meddeler godkendelser til dambrug under hensyntagen til recipientkvalitetsplanen for amtet, den faktiske miljøbelastning fra det enkelte dambrug samt den hidtidige lovlige produktion. Amternes godkendelser kan påklages til Miljøstyrelsen, hvis afgørelser igen kan påklages til Miljøklagenævnet.

Det er således en forudsætning for meddelelse af en kapitel 5-godkendelse til et dambrug, at dambruget ikke er årsag eller medvirkende til, at målsætningen for vandløbet ikke er opfyldt. Såfremt målsætningen ikke er opfyldt, er det en forudsætning for godkendelse, at dambruget ikke giver anledning til en forøgelse af forureningsgraden i vandløbet.

Ved vurderingen af ansøgninger om godkendelser af dambrug efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 tages der udgangspunkt i det hidtidige lovlige produktionsgrundlag, der typisk vil være amternes foderudmeldinger efter dambrugsbekendtgørelsen.